

KERTÉSZ IMRE

Drága Laci!

Úgy hozta az élet, hogy csak ritkán találkozhattunk; eleinte azokon a karácsonyi délutánokon, ahol Esterházyéknál gyűltek össze szépreményű, ám egymást is alig értő, jövőről képzeltő értelmiségiek. Aztán hosszú évek múltán te voltál, aki a *K. dossziét* bemutattad a nagyközönségnek és oly szép szavakkal méltattad. Csak akkor sajnáltam igazán, hogy korábban nem ismertük meg egymást közelebbről, hisz „felnőtt” korban már igazi barátságokat nem kínál a sors. Így is örülök, hogy hallgathattam nézeteidet könyveimről.

Isten éltesse! Ha valami örömet szereztek Neked írásaim, nem éltem hiába. Ölelek, családdal együtt:

Imre